

Zn. SPR-0856/10-19

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu, s přihlédnutím k § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-0856/10-13 ze dne 30. března 2010, kterým byla účastníku řízení jako správci osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů, tedy povinnosti zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas, v souvislosti s tím, že na adrese <http://nf.vse.cz/cze/nfvse/o-fakulte/disciplinari-komise> uveřejnil zápisy z jednání Disciplinární komise Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze ze dne 23. února 2004, 9. září 2004, 3. února 2005, 11. října 2005, 18. prosince 2006, 30. ledna 2007, 15. února 2007, 11. června 2007, 13. listopadu 2007, 17. ledna 2008, 6. března 2008, 20. března 2008, 23. září 2008, 4. prosince 2008, 12. března 2009, 4. června 2009, 23. listopadu 2009 a 28. ledna 2010, které obsahovaly osobní údaje 89 studentů zmíněné fakulty v rozsahu jméno, příjmení, popis skutku a druh doporučeného disciplinárního trestu, aniž by disponoval souhlasem dotčených subjektů, v souladu s § 45 odst. 1 písm. c) a § 45 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů uložena pokuta ve výši 15.000 Kč a dále uloženo nahradit náklady řízení v částce 1.000 Kč, **se zrušuje a věc se vrací správnímu orgánu I. stupně k novému pojednání.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů v souvislosti se zpracováním osobních údajů studentů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze (dále jen „NF VŠE“) bylo s účastníkem řízení, Vysokou školou ekonomickou v Praze, se

sídlem nám. W. Churchilla 1938/4, 13067 Praha 3, IČ: 61384399 (dále jen „účastník řízení“), zahájeno oznámením, které bylo účastníku řízení doručeno dne 16. února 2010. Podkladem pro zahájení správního řízení správním orgánem I. stupně byl podnět zasláný Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) dne 1. února 2010.

V rámci správního řízení došel správní orgán I. stupně ke zjištění, že účastník řízení zveřejnil na svých internetových stránkách, na adrese <http://nf.vse.cz/cze/nfvse/ofakulte/disciplinarni-komise>, zápisy z jednání Disciplinární komise NF VŠE ze dne 23. února 2004, 9. září 2004, 3. února 2005, 11. října 2005, 18. prosince 2006, 30. ledna 2007, 15. února 2007, 11. června 2007, 13. listopadu 2007, 17. ledna 2008, 6. března 2008, 20. března 2008, 23. září 2008, 4. prosince 2008, 12. března 2009, 4. června 2009, 23. listopadu 2009 a 28. ledna 2010, které obsahovaly osobní údaje 89 studentů NF VŠE, a to v rozsahu jméno, příjmení, popis skutku a druh doporučeného disciplinárního trestu, aniž by disponoval jejich souhlasem k tomuto zveřejnění, anebo aby mu pro takové jednání svědčil jiný právními předpisy uznaný důvod – právní titul.

Na oznámení o zahájení správního řízení reagoval účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 2. března 2010. K předmětu správního řízení uvedl, že se jednalo o postup jedné z šesti fakult Vysoké školy ekonomické v Praze. Fakulty nemají právní subjektivitu, ale mají právo rozhodovat nebo jednat jménem účastníka řízení ve věcech upravených v § 24 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Na příslušné fakultě se domnívali, že pouze jména a příjmení nejsou osobním údajem, který by vedl ke zjištění identity subjektu údajů. Okamžitě po obdržení oznámení fakulta odstranila předmětné zápisy z internetových stránek.

Následně dne 23. března 2010 doručil účastník řízení další vyjádření v dané věci, v němž uvedl, že zápisy obsahují toliko informace, že proběhlo disciplinární řízení, jak bylo hlasováno a to, že byl podán určitý návrh, nikoliv však údaj o tom, jak bylo řízení ukončeno. Na internetových stránkách tak dle jeho mínění nedošlo k zveřejnění rozhodnutí v dané věci a tím nemohlo dojít ani k difamování osob zde uvedených. Dále účastník řízení poukázal na praxi v rámci trestního řízení ve vztahu ke zveřejňování informací o tom, že bylo zahájeno s konkrétní osobou trestní řízení, resp. že proti ní bylo zahájeno trestní stíhání, stejně tak jako na úpravu doručování v rámci správního řádu a odkázal na analogický postup ve vztahu k dané věci.

Dle názoru účastníka řízení pak v tomto případě vůbec nedochází ke zpracování osobních údajů. V této souvislosti účastník řízení za zásadní označil otázku, zda jméno a příjmení jsou v daném případě osobním údajem. K tomuto účastník řízení uvedl, že v případě tzv. silných příjmení na VŠE na jednotlivých fakultách pravidelně studuje více nositelů stejného jména a příjmení, což správní orgán dle jeho mínění nijak nezjišťoval. Povahu osobního údaje by pak dle účastníka řízení mělo uvedení spojení jména a příjmení pouze v ojedinělých případech. K tomuto pak účastník řízení poznamenal, že vzhledem k tomu, že údaje o bývalých studentech nejsou již ve veřejně přístupném seznamu uváděny, nelze vůbec zjistit, o koho v daném případě šlo, jak je tomu i v případě stěžovatelky ve věci. Možnost jednoznačně identifikovat osobu vylučuje dle účastníka řízení i to, že v zápisech se neuvádí, o jakou kvalifikační práci se jednalo. Účastník řízení uvedl, že si je vědom, že správní

řízení je ovládáno zásadou neveřejnosti, nicméně vzhledem k tomu, že podle § 68 zákona o vysokých školách se na disciplinární řízení správní řád nevztahuje, zde zmíněná zásada dle jeho mínění neplatí. Závěrem účastník řízení uvedl, že i kdyby správní orgán jeho argumenty odmítl, je třeba vzít v potaz i to, že disciplinární řízení má také profylaktický význam, a tudíž výchovný charakter, což je ostatně smysl každého veřejnoprávního postihu.

Ve věci bylo následně vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů. Ve vztahu k předmětu řízení správní orgán I. stupně uvedl, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení ve spojení s informací o studiu na NF VŠE a navrhovaným disciplinárním trestem jsou nepochybně osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, neboť vedou k jednoznačně určenému, resp. určitelnému subjektu údajů. Dále konstatoval, že se účastník řízení tím, že stanovil účel, prostředky a způsob zpracování osobních údajů, stal správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zmiňovaného zákona, a že tedy odpovídá za dodržování povinností stanovených pro jejich zpracování zákonem o ochraně osobních údajů. Účastník řízení sice zpracovává osobní údaje svých studentů v souladu s povinností vyplývající mu ze zákona o vysokých školách, přičemž dle § 6 tohoto zákona rozhoduje mimo jiné také o vnitřní organizaci, organizaci studia a právech a povinnostech studentů. Nicméně s ohledem na fakt, že zákon o vysokých školách a ani žádný jiný zvláštní právní předpis neobsahuje podmínky zveřejňování osobních údajů studentů na internetových stránkách vysoké školy, je nutno dojít k závěru, že se na daný postup bude vztahovat obecná úprava nakládání s osobními údaji obsažená v zákoně o ochraně osobních údajů. Účastník řízení je tak jako správce osobních údajů povinen podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů nakládat s osobními údaji studentů pouze v souladu s účelem, pro který byly shromážděny a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas. Stanovený účel zpracování (vedení matriky studentů, resp. organizační zajištění studia) byl zveřejněním osobních údajů studentů překročen. Na jednání účastníka řízení není dále možné dle správního orgánu I. stupně aplikovat žádnou z výjimek stanovených v § 3 odst. 6 zmíněného zákona s tím, že účastník řízení v tomto případě nedisponoval ani souhlasem osob, jejichž osobní údaje byly zveřejněny.

Dále správní orgán I. stupně uvedl, že tvrzení účastníka řízení, že pokud je možné na základě jeho statutárního předpisu zveřejňovat pozvání k ústnímu jednání o disciplinárním přestupku, je možné zveřejnit i zápis z tohoto jednání, jelikož se mohl každý již seznámit s jeho obsahem, považuje za účelové a za snahu účastníka řízení obejít smysl prokazatelného doručení. K tomuto dle správního orgánu I. stupně nepochybně postačí zveřejnit informaci o možnosti převzetí písemnosti, tj. pozvání k ústnímu jednání, pouze s označením adresáta, a nikoliv zveřejnit celý obsah dokumentu. Samotný disciplinární řád však dle správního orgánu I. stupně také stanoví omezení pro toto zveřejnění na dobu 5 dnů. V tomto případě je dle správního orgánu I. stupně nepochybně neporovnatelný zásah do soukromí osob, který může způsobit zveřejnění po takto omezený časový úsek a zveřejnění předmětných zápisů, které byly na internetových stránkách účastníka řízení zveřejněny od roku 2004. Dle názoru správního orgánu I. stupně také nelze srovnávat obsah pozvání k ústnímu jednání a zápisy z jednání disciplinární komise. V neposlední řadě je dle správního

orgánu I. stupně důležitá rovněž skutečnost, že disciplinární řád účastníka řízení není právním předpisem, který by zakládal právní povinnost správce zveřejňovat osobní údaje o studentech, se kterými je nebo bylo vedeno disciplinární řízení.

K otázce, zda se jedná o osobní údaje, tedy zda jsou subjekty údajů identifikované nebo identifikovatelné, správní orgán I. stupně konstatoval, že není rozhodná skutečnost, pro kolik osob je daný subjekt údajů identifikovatelný, nebo v jakém časovém okamžiku. Rozhodující je pouze to, že v daný okamžik bylo vedeno disciplinární řízení pouze s jednou osobou určitého jména a příjmení, která studovala na NF VŠE, pro daný disciplinární přestupek, a jestliže je na základě těchto znaků identifikovatelná pro určitý počet osob, jedná se o osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů. Bližší popis disciplinárního přestupku, který je obsahem zápisu (zpochybnění originality diplomových prací, seminárních prací, podvody při zkouškách nebo testech z konkrétních předmětů, případné časové určení události atp.), nepochybně také blíže identifikuje danou osobu. Účastník řízení dle správního orgánu I. stupně pak rovněž nenavrhl žádné důkazy, kterými by své tvrzení o případné existenci osob se stejným jménem a příjmením potvrdil.

Ve věci byl následně účastníkem řízení podán rozklad k předsedovi ÚOOÚ. Účastník řízení v rámci podaného rozkladu navrhuje předmětné rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.

Na podporu svého návrhu účastník řízení uvádí, že je nepochybné, že jméno a příjmení je osobním údajem, zásadně je však dle účastníka řízení třeba, aby mezi informací a reálnou fyzickou osobou existoval vztah, čili aby tato osoba byla na tomto základě určena či alespoň určitelná. V daném případě tomu tak dle účastníka řízení však nepochybně není, jelikož ze sepsání jména, příjmení a údaje o tom, že jde o posluchače určité fakulty, ještě nelze nijak bezpečně určit, že jde o určitou osobu. Dle účastníka řízení správní orgán I. stupně nepřihlédl k faktu, že nositelů stejného jména a příjmení může být na dané fakultě i větší počet. Navíc zde dle účastníka řízení s ohledem na to, že v publikovaných zápisech není uvedeno, o jakou práci se jednalo, schází možnost stanovení, že šlo o určitého, konkrétního studenta – chybí zde nezbytný, jednoznačný identifikátor. Dále účastník řízení poznamenává, že je zcela vyloučeno, aby došlo k identifikaci bývalých posluchačů, vzhledem k tomu, že jejich údaje nejsou již v dostupných seznamech vedeny. K těmto údajům mohou mít přístup akademičtí funkcionáři a zaměstnanci účastníka řízení, kteří jsou však k tomu oprávněni.

Účastník řízení rovněž konstatuje, že správní orgán I. stupně uvádí, že osobní údaje měly být zveřejněny v 89 případech, aniž by je dále diferencoval. Dle účastníka řízení tak není zřejmé, v kterých případech je dle správního orgánu I. stupně identifikace možná, resp. kdy již dle názoru správního orgánu I. stupně identifikace možná není.

Účastník řízení k podanému rozkladu připojil rovněž jmenný seznam obsahující osoby se stejnými jmény a příjmeními, které na NF VŠE studují.

Konečně pak účastník řízení vytýká správnímu orgánu I. stupně porušení § 2 odst. 4 správního řádu ve vztahu k tvrzení ohledně zveřejňování osobních údajů v souvislosti s informováním o zahájení trestního řízení, kdy se dle názoru účastníka řízení jedná o závažnější věc, v které však správní orgán I. stupně nezasahuje.

Na základě podaného rozkladu odvolací orgán přezkoumal věc z hlediska procesní i skutkové, resp. materiální stránky věci a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací orgán ve vztahu k závěrům správního orgánu I. stupně uvádí, že s odkazem na definici osobního údaje v § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů a běžnou aplikační praxi ÚOOÚ, představuje souhrn údajů v rozsahu jméno, příjmení, údaj o studiu na NF VŠE, skutečnost, že bylo s danou osobou konáno disciplinární řízení s konkrétním uvedením činu, v němž je spatřováno disciplinární provinění, a v některých případech za současného uvedení typu práce, jména školitele, či identifikačního čísla předmětu, v jehož rámci se daná osoba měla dopustit disciplinárního přestupku, dostatečné množství informací proto, aby mohlo u určité skupiny osob, tj. minimálně u studentů či vyučujících na příslušné fakultě v inkriminované době (v době, kdy disciplinární řízení probíhalo), dojít k identifikaci daného studenta, tzn., že v tomto případě se jedná o osobní údaje osoby, proti níž bylo vedeno disciplinární řízení. Otázka identifikovatelnosti takové osoby jinou osobou, nežli osobami v konkrétní době na fakultě studujícími či vyučujícími, není pro posouzení charakteru zveřejněných informací jako osobních údajů podstatná, neboť z hlediska pojmového vymezení osobního údaje není nutné, aby na základě předmětné sumy dat, které jsou předmětem zpracování, byl subjekt údajů identifikován, resp. identifikovatelný každým, tj. tzv. obecným příjemcem. Pro možnost označení konkrétní sumy dat za osobní údaje postačí, že je na jejich základě subjekt údajů identifikovatelný i jen u skupiny osob, které disponují již předchozí znalostí nějakých fakt o této osobě – pro tento případ typicky znalostí údaje o tom, že v daném roce na NF VŠE studovala v konkrétním ročníku osoba konkrétního jména a příjmení. Obdobně ani skutečnost, že v dané době studuje na fakultě více osob se stejným jménem a příjmením, není z hlediska závěru, že se jedná o osobní údaje, podstatná, neboť to jsou právě další informace ohledně disciplinárního řízení a jeho důvodů, které tyto osoby navzájem odlišují.

Obecně pak odvolací orgán poznamenává, že zveřejnění již známých údajů ze své povahy představuje jednání, které je minimálně společensky škodlivé, jelikož fakticky nepředstavuje žádný zásah do soukromí dotčených osob, příp. může spočívat ve zpracování osobních údajů na základě § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů. Nicméně ve vztahu k danému případu platí, že ze strany účastníka řízení došlo ke zveřejnění údajů, které byly i ve vztahu k osobám, kterým byla známa skutečnost, že konkrétní osoba v danou dobu na dané fakultě studovala, nové, dříve neznámé. Pro tento případ se jednalo zejména o údaj o tom, že proti konkrétní osobě bylo vedeno disciplinární řízení, důvod jeho vedení, ohledně jaké práce, či studijních povinností dané osoby bylo disciplinární řízení uvedeno, jak bylo v dané věci disciplinární komisí hlasováno a jaké doporučení předložila disciplinární komise děkanovi fakulty.

V této souvislosti odvolací orgán dále konstatuje, že účastník řízení, jelikož si určil jak účel, tak prostředky zpracování osobních údajů, má pro daný případ postavení správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů, a to se všemi právy a povinnostmi, které mu z tohoto postavení vyplývají.

Z hlediska účastníkem řízení naznačené možnosti analogického postupu podle správního řádu (doručování podle správního řádu) a informování veřejnosti o úkonech orgánů činných v trestním řízení a zveřejňování informací o obviněných,

odvolací orgán uvádí, že analogický postup zde není v žádném případě na místě. Oprávnění informovat veřejnost o probíhajícím trestním stíhání, které je vyhrazeno výhradně orgánům činným v trestním řízení, vychází primárně z úlohy jak trestního řízení jako takového (tj. prostředku k naplnění trestního práva hmotného), tak i z úlohy trestu v trestním řízení (způsobení újmy za spáchaný trestný čin jeho pachatelem a vyslovení společenského odsouzení trestného činu a jeho pachatele za účelem naplnění individuální a generální prevence trestu) a významu jeho preventivního působení, kdy se jedná o informování o činech a jejich pachatelích, které jsou svou povahou z hlediska protispolečenského zaměření nejzávažnější. Z tohoto důvodu nelze v žádném případě postupovat analogicky ve vztahu k provinění disciplinárního řádu. Obdobně ani správní řád, který je vystaven na zásadě neveřejnosti řízení, nezakládá účastníkovi řízení žádné oprávnění postupovat zjištěným způsobem.

Ostatně podle čl. 9 Disciplinárního řádu účastníka řízení nejsou jednání disciplinární komise veřejná. Z logického postupu od většího k menšímu je pak zřejmé, že jestliže nejsou veřejná zasedání jako taková, není možné, aby byly bez dalšího (tj. konkrétní zvláštní úpravy) veřejné zápisy z nich.

Odvolací orgán k předmětu řízení dále uvádí, že si je vědom, že v daném případě se jednalo o řešení disciplinárních přestupků studentů konkrétní fakulty, resp. vysoké školy, tj. o výkon samosprávy v souladu se zákonem o vysokých školách. Nicméně i pro tento případ platí, že je třeba zachovávat limity nastavené právním řádem a vyjádřené ve své podstatě čl. 2 Ústavy České republiky. Z tohoto důvodu odvolací orgán uvádí, že pro předmětný způsob nakládání s osobními daty daných studentů nespověděl účastníkovi řízení žádný právními předpisy uznaný důvod – právní titul.

Odvolací orgán nicméně dodává, že s ohledem na význam a povahu disciplinárního řízení a význam trestů, které lze v jeho rámci uložit, a to jak z hlediska individuální, tak generální prevence, dále s odkazem na § 17 a 33 zákona o vysokých školách a povahu samosprávy vysokých škol a fakt, že student vstupující do akademické obce příslušné vysoké školy tak činí na základě své svobodné vůle a dobrovolně tak přijímá její interní pravidla, se kterými má z povahy věci povinnost se předem seznámit, lze konstatovat, že v případě, že by bylo v rámci disciplinárního řádu fakulty, resp. vysoké školy zakotveno, že zápis z jednání disciplinární komise může být zpřístupněn, bylo by takové jednání možné, resp. bylo by pro něj s odkazem na § 5 odst. 2, resp. případně § 5 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů, možné najít právní tituly. Podmínkou pro uvedený závěr ovšem je, že by předmětný zápis z jednání (popř. jiná informace o průběhu a výsledku disciplinárního řízení) byl dostupný pouze členům dané akademické obce, pro které má tato informace – na rozdíl od jiných osob – jistou relevanci.

Ve vztahu k účastníkem řízení předloženému seznamu studentů se stejným jménem a příjmením v dané době studujících na NF VŠE, pak odvolací orgán poznamenává, že z jeho obsahu je zřejmé, že shoda ve jménu a příjmení nastává pouze v minimálním množství případů. Současně odvolací orgán uvádí, že s ohledem na vymezení osobního údaje, které uvedl shora, je možnost shody v rámci jména a příjmení u konkrétních studentů daného oboru na fakultě vysoké školy a na ní navázaná možnost jejich záměny (tj. ztráta identifikovatelnosti) ještě dále relativizována.

Nicméně i přes uvedené je z hmotněprávního hlediska k dané věci třeba říci, že z napadeného rozhodnutí jako takového, jakož ani ze spisového materiálu nevyplývá, zda se v dané věci jedná o správní delikt pokračující, anebo o správní delikt trvající. Tato skutečnost je pak dle názoru odvolacího orgánu zásadní z hlediska rozsahu předmětu řízení, kdy v případě pokračujícího deliktu může běžet promlčecí lhůta ke každému jednomu dílčímu útoku tohoto jednání zvlášť. Odvolací orgán pak konstatuje, že tuto skutečnost je třeba řádně objasnit a případně v návaznosti na učiněná zjištění konkretizovat předmět řízení.

Na základě všech výše uvedených skutečností, zejména pak z důvodu, aby svou činností nesuploval činnost správního orgánu prvního stupně a současně, aby účastníku řízení umožnil plnou realizaci jeho práv a přezkoumání rozhodnutí zakládajícího se na případných dalších zjištěných skutečnostech, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 18. června 2010

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec
předseda